

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת בהעלותך (בא"י שלח)
תשפ"ג

גליון
ט"ו

שעורים אין חנוך

פרשת וירא, שנת תשפ"ג - קרית ברסלב - ליבערטי יע"א

רעדט צו די קינדער אפן!

איך האב נעכטן געגעבן זייער א שארפע דרשה אין ישיבה אין עניני קדושה, איך ווייס נישט אויב מען וועט עס ארויפלייגן אויפ'ן האטליין, ווייל מענטשן זוכן אלץ וואו מען קען ארויסשניידן שטיקלעך פון שיעורים אויף צו חזק מאכן, אבער פאר אייך מלמדים און לערערנים זאג איך: האט נישט מורא; רעדט צו די קינדער, גרייט אן די קינדער זיי זאלן גוט וויסן זיך אויפצופירן הייליג און ריין.

מען דארף נישט רעדן יעדן טאג פון דעם, אבער מען דארף רעדן, מען פלעכט דאס אריין שיינערהייט אינמיטן א דרשה.

נארישע סקוליס זענען פארעקש'נט מען זאל נישט רעדן צו קינדער פון קדושה, מען זאגט פאר די קינדער "מען דארף זיין איידל" און שוין... בשעת די קינדער ווייסן בכלל נישט וואס דאס מיינט, מען דארף רעדן אפן. פארשטייט זיך אז מען דארף וויסן ווי אזוי צו רעדן, מען קען נישט אלעס רעדן, אבער מען דארף רעדן. פאר יונגע קינדער ניצט מען די ווערטער: "דער אייבערשטער לאזט דאס נישט טון", "דער אייבערשטער האט געזאגט אז מען טאר דאס נישט טון", און פאר עלטערע קינדער זאגט מען שוין אביסל מער: "דאס שטערט פאר'ן לעבן, אז מען זינדיגט קען מען נאכדעם נישט חתונה האבן!"

אלע ווארטן אויף ענק

אויף ענק שטייט די שטעטל, דער אייבערשטער העלפט, עס קומט יעצט א נייע דור אין שטעטל, די שטעטל האט זיך אנגעהויפן מיט הונדערט משפחות, און יעדע משפחה האט דאך קינדער, וועט ווערן פון דעם טויזנטט משפחות און צוויי טויזנטט משפחות, ווער עס קען אביסל נומערן זעט שוין אז דאס וועט שוין נישט געדויערן צו לאנג, קומט אויס אז אלע ווארטן אויף ענקער ארבעט.

א מלמד דארף ווייזן א ביישפיל

א מלמד דארף וויסן ביי זיך: 'איך בין דער מלמד, אלע קינדער קוקן אויף מיר, איך דארף ווייזן א ביישפיל פאר די קינדער זיי זאלן זען ווי רעדט נישט דארט צו די קינדער פון קדושה.

עלף יאר האב איך גענומען אן אלטע טעלעפאן פון מיין מאמע, זי האט געמיינט אז עס האט נישט קיין סערוויס אבער איך האב זיך געשאפט סערוויס, יעדע נאכט האב איך גענומען דעם טעלעפאן און געקוקט דארט די ערגסטע שמוציגסטע זאכן רחמנא ליצלו, קיינער האט נישט געוואוסט דערפון, און איך בין געווען אין פארבינדונג מיט מיינ'ס א קאזינע, גאר א פארדארבענע, פון אינדרויסן זעט זי אויס ערליך, אבער אינעווייניג איז זי גענצליך פארדארבן, און טון די הארבסטע עבירות רחמנא ליצלו. ביז איינמאל אינמיטן קוקן שמוץ האב איך געזען א שיעור פונעם ראש ישיבה, האב איך דארט געהערט א נייע זאך פון 'קדושת הברית'; מיין טאטע האט מיר קיינמאל נישט געזאגט אז עס איז דא אזא זאך פון 'קדושת הברית', קיינער האט מיר נאכנישט געהאט געזאגט וואס מיינט קדושה!"

ער וויינט צו מיר אז ער האלט נאך פאר זיין בר מצוה און ער האלט שוין נאך אלע עבירות, ער האט שוין אלעס געטון רחמנא ליצלו, מען קען אים אפילו נישט באשטראפן, ווייל ער איז נאך א קטן, ער איז יעצט געוואויר געווארן א נייע זאך פון 'קדושת הברית', אז דאס איז דער עיקר פון לעבן, און דאס דארף מען אפהיטן. דער אייבערשטער זאל אפהיטן אידישע קינדער!

נאכאלץ קען אזאנס פאסירן?!

א צווייטער בחור וואס איך קען שוין אפאר יאר, און מענטשן זאגן מיר אויף אים: "ער איז א גוטער בחור, דער ראש ישיבה זאל אים נעמען פאר אן איידעם", ברוך השם איך ווייס פונקטליך ווער עס איז א גוטער בחור וועמען איך דארף נעמען פאר אן איידעם... יעצט האט ער זיך מגלה געווען אין אומאן, ער זאגט מיר: "ביי די דרייצן יאר האב איך שוין אויסגעלערנט מיין גאנצע פתח צו טון עבירות רחמנא ליצלו", טראכט איך צו מיר: 'רבונו של עולם ער האט דאך געלערנט אין א פרומע תלמוד תורה, אין די חשב'קסטע תלמוד תורה'ס פון ירושלים, און נאכאלץ קען אזאנס פאסירן?!' זעט אויס אז מען רעדט נישט דארט צו די קינדער פון קדושה.

מיט'ן אייבערשט'נס הילף זענען מיר ממש'ך מיט'ן שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר די מחנכים אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א, דאנערשטאג פרשת וירא, שנת תשפ"ג לפרט קטן.

מלמדות אדער גראבן קוועלער?

דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט פאר א מלמד: דערמאן זיך זיין ערשטע יאר ווען דו ביסט געווארן מלמד, דו ביסט יעדע וואך געקומען מיר זאגן: "עס איז נישט פאר מיר!" "איך קען נישט זיין מלמד", למעשה האסטו אסאך געבעטן דעם אייבערשטן אז דו זאלסט הנאה האבן צו זיין חדר, צו לערנען מיט קינדער, און ברוך השם האסט א 'מעשה פון תפלה', היינט וואלסטו זיך שוין נישט אויפגעטוישט מיט קיין שום אנדערע ארבעט, דו זיצט מיט די קינדער מיט אזא געשמאק, די קינדער לעבן ממש א גו ערן ביי דיר אין פתח.

עס קען זיין אז לויט די 'שעות' איז שווער צו זיין א מלמד, אויב מען איז פונקט פארנומען מיט נאך זאכן, ווי קויפן א הויז וכדומה, מען האט נישט צופיל איבריגע צייט זיך צו באשעפטיגן מיט אנדערע זאכן, אבער איינמאל מען כאפט דעם מהלך ווי אזוי צו כאפן די קינדער'ס הערצער וויל מען זיך שוין נישט אויפטוישן מיט גארנישט, ווער פון ענק וואלט נאך היינט געזוכט צו גיין ארבעטן אין קאנסטראקטן, אדער גראבן קוועלער וכדומה?!

אריין לייגן 'יראת שמים'!

לייגט אריין אין די קינדער 'יראת שמים'! איך באקום בריוון פון קינדער; לעצטנס האב איך באקומען א בריוו פון א אינגל אין ארץ ישראל, איך האב געוויינט ווען איך האב געלייגט זיין בריוו, עס איז נישט קיין געמאכטע בריוו, איך קען דעם אינגל. ער שרייבט מיר: "איך בין א צוועלף יעריג אינגל און איך האב שוין געטון די הארבסטע זאכן, וואס קיינער ווייסט אפילו נישט ביי די זיבעציג יאר!"

ער שרייבט מיר: "איך וועל דערציילן פאר'ן ראש ישיבה ווי אזוי עס האט פאסירט, ביי די

אזוי מען פירט זיך.

א מלמד דארף קומען אין חדר מיט א הוט און דאווענען מיט א הוט. איך קען נישט נעמען מלמדים וואס זענען נישט קיין חסידי'שע אינגעלייט, ווייל ווי אזוי וועל איך קענען זאגן פאר די בחורים אין ישיבה אז מען דארף דאווענען מיט א הוט, אויב זיין מלמד פון חדר האט געדאווענט אן א הוט?!

יעדער איינער קען קומען אין די קהלה, מען נעמט יעדן אריין, אבער צו זיין א 'מחנה' קען מען נאר אויפנעמען איינער וואס גייט אנגעטון חסידי'ש און קען זיין א ביישפיל פאר די קינדער.

מען דארף נישט זיין קיין 'רעביצין'...

דאס איז אויך נוגע פאר די איינגעשטעלטע פון סקול; איך זאג פאר די מנהלה, יעדער קען קומען צו די פרויען צוזאמקום, יעדער קען קומען נעמען חיונה, אבער אז מען נעמט איינעם אויף צו לערנען מיט תלמידות דארף זי קומען אנגעטון שוין, ווייל עס זענען דא קינדער וואס טראכטן אז מען דארף זיין א 'רעביצין' צו זיין ערליך... אבער אויב די לערערין גייט אנגעטון שוין, און זי זאגט תהלים, זי רעדט פונעם אייבערשטן, זי זאגט: "שכח אייבערשטער", וועלן די תלמידות זען א ביישפיל אז מען דארף נישט זיין קיין 'רעביצין' צו לעבן מיט'ן אייבערשטן, ווייל מיין טיטשער גייט אנגעטון שוין און זי רעדט פונעם אייבערשטן, און ווען זי וועט זאגן: "מען הייבט נישט אויף א קלייד", "מען שפילט נישט די סארט שפיל", וועט מען איר אויסהערן.

גיין אנגעטון שוין

א לערערין קען נישט קומען אין סקול אנגעטון מיט שמאטעס, מען קען נישט קומען אנגעטון מיט אלטע זאכן. אויב זי האט נישט קיין געלט קען די מוסד צושטעלן פאר די לערערין'ס שיינע קליידער... ווייל יונגע קינדער האבן א רייץ אויסצוקוקן גוט, און אז די לערערין גייט אנגעטון שוין, באקומען די קינדער א ליבשאפט צו איר, און זיי הערן איר אויס.

בפרט ביי יונגע קינדער, וואס ווען זיי באקומען א ליבשאפט צו איינעם הייבן זיי אן

יענעם נאכצומאכן, מען כאפט אפילו נישט אז מען מאכט יעצט יענעם נאך. מען קען דאס זען ביי אלע יונגע מיידלעך; צומאל קומען זיי אהיים פון סקול און פלוצלונג רעדן זיי געוויסע ענגלישע ווערטער וואס זיי ווייסן אפילו נישט פינקטליך וואס דאס מיינט, נאר די מיידל האט פריער גערטראפן א חב'ר'טע וואס האט גענוצט די ווערטער בלאבלט זי עס נאך... דערפאר אז א מחנכת גייט אנגעטון שוין, זי שטימקלט צו יעדעס קינד, וועלן די קינדער איר וועלן נאכמאכן און פאלגן אלעס וואס זי זאגט.

מיין 'לד שעשועים'

דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט: ווער עס האט עפעס א ווארט צו זאגן אויף די חדר אדער סקול זאל מיר גלייך שרייבן, מען זאל אפילו נישט ווארטן ביז מארגן... איך וויל הערן יעדעס ווארט קריטיק אויף די מוסד. איך וויל הערן וואס טוט זיך אין חדר, איך וויל הערן וואס טוט זיך אויפ'ן פאס און אזוי ווייטער ביי יעדע פרט.

יעדער מענטש האט עפעס א שפילצייג וואס מיט דעם שפילט ער זיך, אזוי אויף האט יעדער מענטש עפעס א זאך וואס דאס איז ביי אים זייער באלבט, א זאך וואס מען דרוקט זיך אויס: "דאס איז מיין בעבי"; ביי מיר איז עס די חדר און סקול, - דאס איז מיין זאך, מיין 'לד שעשועים'. איך וויל אויפשטעלן א שיינע דור פאר'ן אייבערשטן, קינדער מיט אמונה, קינדער מיט יראת שמים.

ברוך השם אז נעכטן האט זיך געעפנט דא אין שטעטל די לאונטש; די לאונטש איז כשר, אלע קאמפיוטערס זענען גוט געכשר'ט; וויל איך אז אויב איינער האט עפעס א ווארט - אפילו קריטיק - זאל ער מיר עס שרייבן. איך האב נישט ליב אז מען רעדט קריטיק צווישן זיך, איך וויל מען זאל מיר זאגן יעדעס ווארט קריטיק וואס מען האט.

(עס זענען דא אינגעלייט וואס ווילן מיר נישט שרייבן, ווייל זיי האבן מורא אז עס וועט צוריק קומען אין זייער נאמען, אויך באקום איך אפאר

מאל אימעיל'ס פון מענטשן וואס שרייבן מיר אין אנהייב מיט גרויסע געפארבטע אותיות: "דער ראש ישיבה זאל נישט רעדן פון די מעשה"... מען דארף נישט זאגן אויף דעם, איך געב אכטונג אויף וואס איך זאג און ווי אזוי איך זאג).

א קינד וואס טראגט אהיים חפצים?

א מלמד פרעגט מיר: וואס זאל איך טון מיט א קינד וואס ער טראגט יעדן טאג אהיים חפצים פון חדר?

צופעליג איז עס נישט מיין קינד, ווייל איך וואוין דאך נישט אין שטעטל, אבער איינער פון מיינע קינדער קומען אויף אהיים יעדן טאג מיט טייערע חפצים, און מיין ווייב דארף רופן יענעם מאמע פרעגן וואס איז די מעשה, אויב איז עס אמת אז איר זון האט אים געגעבן דעם מתנה, אמאל איז דער ענטפער אז איר קינד זאגט: "יא, איך האב אים עס געגעבן ווייל ער האט מיך געמוטשעט", און אמאל איז דאס א נאטור פונעם קינד אז אלע קינדער ווילן אים ברענגען מתנות; דארף מען אכטונג געבן עס זאל נישט איבער גיין דעם גבול, מען טאר נישט ווערן פארלוירן פון קליינע קינדער.

מען דארף אויסלערנען די קינדער נישט צו טרעטן אויף אנדערע קינדער, ביליגע זאכן, ווי א פעדער, מארקער און ראבער'ס וכדומה קען מען נעמען פון א חבר, אבער טייערע זאכן מוז מען צוריק טראגן.

א קינד וואס גנב'עט?

אן אנדערער מלמד פרעגט מיר: וואס טוט מען מיט א קינד וואס גנב'עט?

דאס וועט זיין 'תשובת המשקל' פאר'ן מלמד; דער מלמד האט דאך אויך געגנב'עט אלס קינד, (נישט אלע מלמדים, אבער עס איז דא מלמדים וואס האבן געגנב'עט אלס קינד פון זייער מאמע'ס לעדל), וועלן זיי תשובה טון דורכדעם וואס זיי וועלן אויסלערנען זייערע תלמידים נישט צו גנב'ענען.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה.

גייט אריין אין פתח מיט פרישע כחות ■

חיונה פאר די אידישע שטוב

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פועל'ן מיט גוט'נס

פאריגע וואך האב איך געהאט א מצעה, א אינגערמאן קומט ארויף צו מיר, ער זאגט מיר ער וויל אן עצה, ער האט א פראבלעם מיט זיין זון; זיין זון איז שוין נאך די בר מצוה און ער מאכט נאך איין ביינאכט אין בעט, ער ווייסט נישט צי דאס קומט פשוט פון פוילקייט אדער האט ער א פראבלעם, ער זאגט מיר אז ער האט גע'קניקט'עט זיין זון, אזוי ווי ער וויל א גייע רעקל און א גייע הוט, האט ער אים געזאגט: "פל זמן דו ביסט נישט טרוקן ביינאכט באקומסטו נישט קיין גייע רעקל און גייע הוט; דו באקומסט גארנישט פון מיר

ווילאנג דו ביסט נישט טרוקן ביינאכט!" ער פרעגט מיר צי דאס איז טאקע דער ריכטיגער וועג.

זאג איך אים: "רבונו של עולם; דאס איז די וועג! דאס איז נישט די וועג!"

דער רבי האט אונז געזאגט: "יעדע זאך וואס מען פועל'ט מיט שלעכטן, וואלט מען גרינגער געקענט פועל'ן מיט גוט'נס". קודם פל דאס קען דאך זיין א זאך וואס דארף א רפואה פון א דאקטער, איז ער דאך בכלל נישט שולדיג, און אפילו לאמיר זאגן אז דער בחור איז טאקע פשוט פויל, - פרעג איך אים: "האסטו שוין עפעס אויפגעטון מיט דעם קנס? עס איז דאך

• חינוך - אבער נישט צעקלאפן

שוין אריבער אפאר חדשים און ער איז נאכאלץ נישט טרוקן אויב אזוי וואס האסטו פון סטראש'ן? זאגט ער מיר: "טאקע, ביז דעווייל האב איך נאך גארנישט אויפגעטון! אבער וואס זאל איך יא טון?"

זאג איך אים: "אדער גיי צו זיין דאקטער, אדער רעד צו אים נאכאמאל שיינע ווערטער."

קליינע קינדער מוז מען מחנה זיין

דא רעדט מען נישט פון א קליין קינד, פון דריי פיר יאר, קליינע קינדער מוז מען מחנה זיין; אלע קינדער ווערן געבוירן מיט זייער שלעכטע נאטורן, אזוי זאגט שלמה המלך (משלי כב, טו): "אגלת השורה

הערליכע דיבורים וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט גערעדט צו די מלמדים נאכ'ן פארלערענען דעם בלאט גמרא.

דער נאטור פון זיין א פירער

טייערע מלמדים שטארקט ענק; און לייגט אריין אין די קינדער 'יראת שמים' און 'אמונה'.

געבט אכטונג אז קיינער פון די קינדער זאלן נישט טשעפען אנדערע קינדער. א מלמד דארף וויסן, עס איז נישט גענוג אז איך זאג אפ דעם שיעור, און דערנאך טו איך צוריק אן מיין רעקל און איך גיי אהיים... איינע פון די עבודות פון א מלמד איז, איך דארף וויסן וואס טוט זיך דא אין כיתה, איך דארף וויסן צי דא איז דא א קינד וואס פירט אן די גאנצע כיתה, אלע ציטערן פון אים, אלע געבן אים אוועק די ריסעס, ווען ער הייסט קויפן נייע שיר קויפן זיך אלע נייע שיר, און אויב ער קויפט אן אינטערעסאנטע מאדע שיר מאכן אים אלע נאך. אסאך מאל כאפט זיך נישט דער מלמד אז עס איז דא אזא קינד אין זיין כיתה, מען דארף דאס נאכקוקן.

געווענליך טוט דאס נישט דער קינד אלס שלעכטיגקייט, עס קומט פשוט אלס נאטור, דער נאטור פון דעם קינד איז אז ער איז א פירער, דארף דער מלמד אכטונג געבן אז עס זאל נישט צוקומען אז אנדערע קינדער זאלן ווערן געטשעפעט דורך אים.

רחמנות אויף די שוואכע שעפעלעך

די הייליגע חכמים דערציילן (מדרש שמות רבה ב, א-ב): דוד המלך איז געווען א פאסטור אלס יונגער בחור; האט ער געזען א שרעקעדיגע זאך, עס זענען דא שעפעלעך וואס שטופן אוועק אנדערע שעפעלעך; די עלטערע שעפעלעך לויפן ארויס פון שטאל און שטופן אוועק די יונגע שוואכע שעפעלעך, זיי עסן אויף די אויבערשטע חלק פון די תבואה וואס איז ווייך און לאזן איבער די אונטערשטע חלק פון די תבואה וואס איז הארט, נאכדעם ווען די יונגע שוואכע שעפעלעך קומען צוריק קענען זיי נישט עסן די אונטערשטע חלק פון די תבואה ווייל זיי האבן נאכנישט קיין ציינער.

דוד המלך'ס הארץ איז אויסגעגאנגען פון רחמנות פאר די שוואכע שעפעלעך, האט ער געמאכט א פאטענט, ער האט געלייגט ביים עפענונג פון שטאל א ברעט מיט א קליינע עפענונג וואו נאר קליינע שאף קענען זיך ארויס שטופן, אזוי זענען קודם ארויסגעקומען די קליינע שאף וואס האבן נאכנישט קיין גרויסע ציין, און זיי האבן אפגעקעסט די ווייכע תבואה, נאכדעם האט ער געלייגט אן אנדערע ברעט מיט אביסל א גרעסערע עפענונג, פאר די מיטעלע שאף וואס האבן שוין גרעסערע ציינער, זיי זאלן עסן פון די מיטלסטע חלק פון די תבואה, נאכדעם האט ער געעפנט די גאנצע טיר אז די עלטע שאף וואס האבן גאר שארפע ציינער זאלן בייסן און צוקרייטן די הארטע תבואה און אויסרייסן די ווארצלען. האט דער אייבערשטער געזאגט פאר דוד: 'דוד, איך זע ווי דו האסט רחמנות אויף שעפעלעך, דו ביסט ראוי צו זיין דער מנהיג ישראל'.

רחמנות אויף די שוואכע קינדער

אז דו האסט רחמנות אויף די שוואכע קינדערלעך וואס פארשטייען נישט קיין לערנען, ביסטו ראוי צו זיין א מנהיג ישראל! א מנהיג ישראל איז נישט איינער וואס איז מכבד די מצוינים און מאכט מיט זיי א לעבן, דאס איז נישט קיין קונץ; נעם די קינדער וואס מוטשען זיך און לייג אריין אין זיי 'תורה', לייג אריין אין זיי 'יראת שמים', לייג אריין אין זיי זיכערקייט.

• טראכט פון אלע קינדער

ישר אין כיתה

זייער אסאך מאל קומט אויס אז א מלמד כאפט זיך נישט, ווען ער שטעלט א שאלה און אלע קינדער הייבן אויף די האנט צו ענטפערן, וועט ער אכציג פראצענט פונעם יאר אויסוועלן די זעלבע דריי פיר קינדער זאלן ענטפערן, וואס זיי זענען די מצוינים אדער גייען אנגעטון מיט שיינע וועש... בשעת די איבריגע קינדער פרגעט ער קיינמאל נישט, אויסער נאכ'ן הערן א דרשה אז מען דארף רחמנות האבן אויף אלע קינדער.

פארוואס זאל נישט זיין ישר אין כיתה? פארוואס זאל מען נישט ארומרינגלען די גאנצע כיתה אייניג? מען קען דאס מאכן אויף אן אופן אז די קינדער זאלן עס נישט כאפן, דער מלמד דארף האלטן חשבון וועלכע קינדער האבן שוין געהאט א געלעגנהייט צו ענטפערן און וועלכע קינדער נאכנישט.

שטעלן גרינגע שאלות

אויך דארף מען וויסן וואס פאר א סארט שאלות צו פרעגן: מען דארף שטעלן גרינגע שאלות וואס יעדער קען ענטפערן, פשוטע טריקענע הלכות וואס אלע קינדער ווייסן סיי ווי, אזוי וועט יעדער איינער זיין א חלק פון די שאלות.

א דערמאנונג צעטל

ווען איך בין געווען א מלמד האב איך געהאט א קליינע כיתה פון אכצן קינדער, איז מיר געווען גרינג צו האלטן חשבון זיך אפצוגעבן אייניג מיט אלע קינדער, אבער ווען איך בין געווארן מנהל, האב איך שוין געהאט הונדערט בחורים אין ישיבה. צווישן הונדערט בחורים קען פאסירן מען זאל אינגאנצן פארגעסן פון געוויסע בחורים, עס זאל קענען דורכגיין א גאנץ יאר און צו זיי קיינמאל נישט שמייכלען אדער באגריסן, האב איך זיך געמאכט אינדער היים א ליסטע ווי איך האב זיך פארצייכנט וועלכע בחור איך האב היינט געגריסט, מיט וועמען איך האב היינט געהאט א משא ומתן, מיט וועמען איך האב היינט געהאט א שמועס, ווער איז מיר היינט געקומען עפעס פרגען וכו', סוף וואך איז מיר אויסגעקומען אז עס איז שוין אריבער א וואך און איך האב מיט די פאר בחורים נישט געהאט קיין שייכות, האב איך זיך געמאכט א דערמאנונג צעטל אז מארגן דארף איך צוגיין צו די פאר בחורים עפעס פרגען וכו'.

עס מוז נישט זיין אז די בחורים זענען די שוואכע בחורים, אסאך מאל איז עס דוקא די גוטע בחורים, עס קומט פשוט נישט אויס צו רעדן מיט זיי, ווייל זיי קומען און גייען אלעס פינקטליך אויפן זייגער, מען פארגעסט אפילו צו טראכטן פון זיי.

וואס צייכענט ער?

שפעטער האב איך אויפגענומען מיין חבר זאל מיר העלפן, ער איז געזיגן א גאנצן טאג אין ישיבה, און ער האט געצייכנט אין א ליסטע געוויסע סימנים ביי יעדן בחור. אלע בחורים האבן מיט געהאלטן ווי ער צייכענט אבער קיינער האט נישט געקענט כאפן וואס ער צייכענט, ווייל מען האט באמערקט אז עס האט נישט מיט גוטע און שלעכטע בחורים, צייטליכע און נישט צייטליכע, ווער עס פעלט אדער איז דא, איז וואס דען צייכענט ער?! איך פלעג זאגן פאר די בחורים: 'ווען ענק וועלן חתונה האבן וועל איך ענק אויסזאגן וואס דאס מיינט'... קיינער האט נישט געקענט חלומען אז איך האב אים אויפגענומען ער זאל האלטן חשבון מיט וועם ער האט געשמועסט, וועם ער האט געגריסט, וועם ער האט געגעבן א גוט ווארט; אזוי האט ער זיך געמאכט די סימנים, א גראדע שורה האט געמיינט א גרוס, א פינטל האט געמיינט א שמועס וכו', איך האב עס איבער געקוקט יעדע סוף וואך, זיכער צו מאכן אז יעדעס בחור האט כאטש איינמאל געהאט מיט אים א משא ומתן, און באקומען א גוט ווארט. ■

הקשר וזיון פון חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פארקערט, דו וועסט ווערן בטל צום אייבערשטן, גארנישט וועט דיר שטערן און גארנישט וועט דיר קענען אפירעגן.

אנדא זאלסטו בעטן אז דינע קינדער זאלן זיין ערליכע אידן און זיי זאלן דיר ברענגען נחת וכו', אבער דער עיקר זאלסטו בעטן אז דו זאלסט לעבן

מיט אמונה, דו זאלסט וויסן מיט א קלארקייט אז עס איז גארנישט דא אויף די וועלט אויסער דעם אייבערשטן.

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות כעס, סימן לה): "כעס בא על ידי התבודדות שאינו כראוי"; אז דו וועסט בעטן אויף אמונה וועסטו זיך נישט אפירעגן ווען

פארקערט, דו וועסט ווערן בטל צום אייבערשטן, גארנישט וועט דיר שטערן און גארנישט וועט דיר קענען אפירעגן.

אנדא זאלסטו בעטן אז דינע קינדער זאלן זיין ערליכע אידן און זיי זאלן דיר ברענגען נחת וכו', אבער דער עיקר זאלסטו בעטן אז דו זאלסט לעבן

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב שוין געשריבן עטליכע מאל פארן ראש ישיבה שליט"א אז מיינע קינדער געבן מיר עסן מרור, און כאטש וואס יעצט ווילן זיי האבן א קשר מיט מיר בין איך אבער נמאס געווארן פון זיי. עס קען זיין אז איך אנטלויף פאר שלחן עורר אבער איך שפיר אז איך האב מער נישט קיין כח צו זיי. איך מאך אסאך התבודדות וועגן דעם, איך פיל אבער אז עס העלפט נישט.

איך וועל אייך געבן א משל וואס איך האב געהאט די וואך. איין טאג בין איך געווען ממש איבערגעפילט מיט צער און איך בין געגאנגען זיך אויסרעדן מיין הארץ צום אייבערשטן, איך האב געשפירט ווי איך האב ארויסגעגעבן מיין גאנצע צער, ווען איך בין אבער צוריק געקומען האב איך געטראפן מיין זון נאך ליגן אין בעט, דאס האט מיר אזוי אויפגערעגט, אז די גאנצע שעה התבודדות איז געווען לא נודע בי באו אל קרבנה. ביטע העלפט מיר ארויס. יישר כוח.

תשובה:

בעצורת ה' יתברך - יום א' פרשת ויקרא, כ"ד אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך הייב אן טראכטן אז עפעס גייט פאר מיט דיר... זיי מיר מוחל אויף וואס איך גיי דיר זאגן אבער איך הייב אן פארשטיין דייןע קינדער; אויב דו ביסט א מענטש וואס רעגט זיך אויף ווען דו זעסט דיין זון שלאפן וכו', דארפסטו קודם אסאך ארבעטן אויף דיר בעפארן זיין פאנומען מיט דייןע קינדער.

נאכן ליינען דיין בריוו פארשטיי איך וואס דער רבי זאגט (ספר המידות, אות התבודדות, סימן ב): "על ידי התבודדות ומפנה לבו לבטלה, בא לכעס"; זיי מיר מסביר וואס עס שטערט דיר אז דיין זון שלאפט זיך אויס אביסל? דו שרייבסט אז דאס האט דיר זייער אויפגערעגט; פריי זיך אז דיין זון קומט אהיים, ער שפירט זיך גוט אין שטוב און ער לויפט נישט אנוועק וכו'.

דו האסט מיר שוין געשריבן זייער אסאך בריוו אז דו דארפט חזוק מיט דייןע קינדער, אז צוויי קינדער זענען אנטלאפן פון שטוב און יעצט זאגט דער דריטער אז ער גייט אנוועק גיין וכו'; יעצט זע איך אז דו ביסט נישט גערעכט. קודם פל וואס הייסט "דו ביסט נמאס געווארן פון זיי"? דו שרייבסט אז זיי ווילן האבן קשר מיט דיר אבער "דו ביסט נמאס געווארן פון זיי"; אז דו ביסט נמאס פון זיי פארוואס זאלן זיי וועלן זיין אין שטוב? קוק וואס דער רבי זאגט (ספר המידות, אות בנים, סימן קז): "הבנים שוטים, פשאביהם כעסקן".

קינדער וואקסן אויף שוטים ווען זיי האבן א טאטע א כעסקן. ווען דו גייסט התבודדות זאלסטו קודם בעטן דעם אייבערשטן פאר דיר אז דו זאלסט לעבן מיט שוב הדעת, דו זאלסט זיך נישט אויפערען און דו זאלסט לעבן מיט אמונה אינעם אייבערשטן; אז דיין גאנצע התבודדות וועט זיין נאר אויף דיר וועסטו זיך נישט אויפערען נאכן גיין התבודדות, <<

בלב נער, די נארישקייט קומט מיטן קינד פונעם געבורט, און: "שבת מוסר יחידקה ממונו", דורכן מחנה זיין נעמט מען אנוועק די נארישקייט פון אים.

א קליין קינד דארף מען מחנה זיין אז ער מוז פאלגן, ווען דער טאטע זאגט: "זא" - איז זי? ווען די מאמע זאגט: "ניין" - איז גיין? ווען די עלטערן זאגן: "גיין" - איז גיין? נישטא קיין ווילקסט זא? אדער ווילקסט נישט? עס קומט נישט יעצט אריין 'שפעעלע', 'בובעלע'. ווען א קינד פאלט אראפ, ער צעקלאפט זיך, דעמאלט זאגט מען: "שפעעלע", "בובעלע", אבער ווען א קינד וויל נישט פאלגן קומט דאס נישט אריין, מען דארף פאלגן.

איך זע אז עס זענען דא תלמידים וואס פארשטייען נישט גוט די דרשות; ווען מיר רעדן ביי די דרשות אז מען טאר נישט שלאגן און מען דארף גיין בדרכי נועם, דאס רעדט מען ווען די קינדער ווערן שוין גרויס, דאן איז שוין אן אנדערע מעשה, קינדער וואס זענען שוין עלטער דארף מען אכטונג געבן אז זיי זאלן נישט וועלן אנטלויפן פון שטוב. אבער קליינשטיגע קינדער דארף מען מחנה זיין, א קליין קינד מוז פאלגן טאטע מאמע.

ווי וויי פאר טאטע מאמע וואס זאגן: "עה, מיין קינד איז נאך קליין, לאמיר אים געבן וואס ער דארף, וואס ער בעט און וואס ער וויינט", אזא קינד וועט אויפנוואקסן אן קיין חינוך, און שפעטער וועט שוין גארנישט העלפן רחמנא לצלן.

אבער דער קינד וואס איז שוין פערצן יאר און מאכט איין ביינאכט, טאר מען נישט פייניגן! דער טאטע זאגט מיר אז אויב ער מאכט נאס, טוישט מען נישט זיין בעט געוואנט א גאנצע וואך! איך קוק אים אן פארוואונדערט: "וואס איז מיט דיר? אדער נעם דיין קינד צום דאקטער, אדער רעד צו אים שוין, דאס איז די וועג! דו זאגסט פאר דיין קינד ער זאל שלאפן אין זיין נאסע בעט א וואך צייט, ווי לאנג ער וועט זיך נישט אויסקלערען? דער קינד איז דאך שוין אן עלטערער קינד, איין טאג וועט ער אוועקלויפן פון שטוב השם ישמרינו!"

נישט וויי טון א קינד

איך בעט אייך טייערע עלטערן! איר זאלט נישט טון אזוי מיט אייערע קינדער, מען טאר נישט וויי טון א קינד! מען טאר נישט וויי טון א קינד! אויב מען טוט וויי א קינד איז מען עתיד לתן את הדיון!

עס מיינט נישט צו זאגן אז איך דארף לאזן הפקר מיינע קינדער, גיין: מען דארף נאסע זענען קינדער, מען דארף מחנה זיין קינדער, אבער נישט וויי טון, נישט רופן מיט מיאוסע ווערטער, און נישט זאגן פארן קינד: "פון דיר וועט שוין גארנישט זיין", "דו וועסט נישט חתונה האבן", "קיינמאל גענעסטו נישט", "אייביג טויגסטו נישט".

ווען ער רופט זיך אן א שטות...

אדער ווען מען האלט אינמיטן שמועסן פון עפעס א נושא, טאר מען נישט זאגן פאר א קינד: "דו ביסט אזוי נאריש, רוף דיך אפילו נישט אן", מען דארף זיין זייער פארזיכטיג נישט אנוועקצומאכן א קינד ווען ער רופט זיך עפעס אן א שטות, פארקערט, ווען ער רופט זיך אן א שטות אינמיטן א שמועס זאל מען אים זאגן: "טאקע, דו טראכסט גוט אבער עס איז נישט געווען אזוי, עס איז נישט וועגן דעם", חס ושלום לאכן פונעם קינד: "אה, דו רעדסט שטותים!"

איך בעט אייך ברחמים טייערע עלטערן! זייט מחנה - אבער נישט וויי טון, למשל דאס וואס איך האב געהערט פאריגע וואך פון א טאטע וואס זיין קינד מאכט נאס ביינאכט און ער לאזט אים נישט טוישן די בעט געוואנט א גאנצע וואך, איז ער דאך א "ר-י-ח-ח!!" דאס העלפט דען?! עס העלפט נישט, סך הכל וועסטו בלייבן מיט א קינד וואס וועט נישט זיין טרוקן און וועט נישט האבן קיין זיכערקייט אין זיך, ער וועט נישט האלטן פון זיך, ער וועט בלייבן פארשעמט א גאנץ לעבן.

בעט דעם אייבערשטן

אויב מאכט זיך אמאל א קינד וואס איז נישט טרוקן און די יונגערע קינדער זענען שוין יא טרוקן, דארף מען זייער אכטונג געבן עס זאל זיין בדרה כבוד, איך האב געזאגט פאר דעם טאטען: "פאר דו גייסט שלאפן וועק אים אויף! העלף אים!" און פארשטייט זיך אז מען דארף בעטן דעם אייבערשטן דערויף, איך האב אויך געהאט איינער פון מיינע קינדער וואס האט געהאט דעם פראבלעם, האב איך אים געזאגט איין יאר אין אומאן: "גיי צום ציון און בעט דעם אייבערשטן", אסאך מאל איז זייער שווער צו גיין צום הייליגן רבי'נס ציון מיט קינדער ווייל ס'איז דא אזא געדערנגע, האב איך אים געזאגט: "קריד אריין אונטער די פיס און גיי צום ציון; דו האסט א פראבלעם, דו דארפט ארויסקריכן פון דיין פראבלעם, וויין צום רבי'ן, בעט דעם אייבערשטן", און ברוך השם ער איז אהיים געקומען געזונט און שטארק!

נאר תפלה, תפלה, תפלה איז אונזער עצה; תפלה איז אונזער געווער!

(גענומען פון א חיוון שיעור, מיטוואך פרשת תרומה שנת תשע"ט לפרט קטן)

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קול ברסלב פון חיוון - שיעורים; חיוון יומי; ניוגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
438-320-9090 / 03303502363 קאנאדא / 212-444-9169

קול ברסלב - שיעורים; חיוון יומי; ניוגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיוון יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370